

Sarracenia

Přátelství-společnost přátel Radek Kastner
[02.10.2008]
Aktualizováno [03.10.2008]

Sarracenia L. (1753) -
Pírlice

K rodu Sarracenia se řádí 8 druhů, 15 poddruhů, forem a variet, ale i četné přátelství-rodů i uměle vyříchné hybridy. Patří k řádu Pírlíkovitých (Sarraceniaceae).

OBEZNÁMÉ INFORMACE

Rod Sarracenia pojmenoval francouzský botanik J. P. de Tournefort ke cti kanadského fyzika Dr. M. S. Sarrazina, který v rámci jedné studie rostliny zkoumal a zaslal do Paříže. Jméno přátelství evzal roku 1753 Carl von Linné ve svém díle "Species Plantarum".

ROZŠÍŘENÍ

Rod Sarracenia má svou domovinu v severoamerických pobřežních regionech. Oblast rozšíření se rozprostírá podél východního pobřeží Kanady přes Floridu až do Texasu. Druh S. purpurea lze nalézt i na několika místech v Evropě, ale toto jsou dovezené, zplaněné rostliny. Pírlice uprostřed otevřených stanovišť, přátelství bažiny, rašelinišť nebo mokřat louky na kyselých půdách, které obsahují jen velmi málo dusíku a fosforu.

CHARAKTERISTICKÉ RYZY

Všechny přátelství-zemní rostliny dosahují výšky od přibližně 10 cm až k délce přátelství jeden metr. Listy, které tvoří trubice, jsou svisle do výšky nebo lehce ohnuté u země a co se formy a barvy týká, velmi odlišné. Trubicovitě listy se směrem nahoru rozšiřují jako trychtýř a na svém konci nesou váleček nebo váleček-poklop.

LAPACÍ MECHANISMUS

Na horním okraji stejně jako na vnitřní trubici se nachází nektar, který je lákavý hmyz, ten zde může uklouznout a spadne tak dovnitř trubice (je to tedy aktivně padací past). Hladká vnitřní povrch, ale i dolní směrem chlupatá bránice uniknuti kořisti. Trávení probíhá za pomoci bakteri a enzymů.

KVĚŠT

Á pirlice tvořímě- nĚjdherně, pĚmĚvislě kvĚty o prĚmĚru 3 - 8 cm, a to v nejřznĚjĚch tvarech a barvĚch.

PĚŠTOVĚNĚ

VĚjehny druhy Ěpirlic upĚmednostĚujĚ plnĚ oslunĚnĚ, dobĚme vĚtranĚj stanovĚtĚ. PĚstovĚnĚ v chladnĚm sklenĚku nebo ve volnĚm prostranstvĚ je takĚ moĚnĚ. Tento rod je velmi vhodnĚ k osĚzenĚ domĚcĚch raĚjeliniĚ. SubstrĚjt, kterĚ by mĚl bĚt chudĚ na Ěiviny, by se mĚl sklĚdat ze smĚsi bĚlĚ raĚjely a pĚsku a stĚje udrĚovĚjn vlhkĚ (pomocĚ- zaplavenĚ). PĚmes zimu vyĚadujĚ vĚjehny druhy obdobĚklidu. Teploty by se proto mĚly pohybovat mezi 5 - 8 ĚC a substrĚjt by mĚl bĚt bĚhem tĚto doby jen mĚrnĚ vlhkĚ. NĚkterĚ druhy snĚjĚ- mrĚjz aĚ k - 10 ĚC.

DalĚjĚ odkazy:

- KrĚtkĚ Ěvod, popis a typy na pĚstovĚnĚ- tĚchto druhĚ se nachĚjĚ- na strĚnce Julie RohlfingovĚ: <http://www.carnivoren.com/>

- Velmi zajĚmavĚ a uĚiteĚnĚ informace, jako napĚm. typy na pĚstovĚnĚ, umĚstil na svĚ strĚjky Martin Reiner: <http://www.drosophyllum.com/>

Literatura:

Barthlott, W., Porembski, S., Seine, R., Theisen, I. (2004): Karnivoren - Biologie und Kultur Fleischfressender Pflanzen. Verlag Eugen Ulmer.

Braem, Dr. Guido (2002): Fleischfressende Pflanzen - Gattungen und Arten im PortrĚt. Augustus Verlag MĚnchen.

D'Amato, P. (1998): The Savage Garden - Cultivating Carnivorous Plants.

Labat, J. J. (2003): Fleisch fressende Pflanzen - AuswĚhlen und Pflegen. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart.

Slack, A. (1979): Carnivorous Plants. Reed, London.

Ě Markus Welge | PoslednĚ-aktualizace: 17.09.2007

T: Josef MolnĚr

